

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om statliga exportgarantier ändras.

Syftet med den föreslagna lagen är att förtydliga beslutsförfarandet i fråga om specialrisktagning vid statens specialfinansieringsbolag och förbättra bolagets möjligheter att utföra sin näringspolitiska uppgift att främja export och företags internationalisering. Specialrisktagning är ett förfarande där bolaget kan bevilja exportgaranti på näringspolitiska eller konkurrenskraftsrelaterade grunder även då den risk som sammanhänger med projektet i fråga är så stor att bolaget inte utifrån normal riskprövning kunde bevilja exportgaranti. I denna proposition föreslås det att beslutsförfarandet i fråga om specialrisktagning förtydligas så att bolaget ansvarar för riskbedömningen av exportprojekt och beslutsfattandet i samband med beviljande av exportgaranti. Enligt förslaget ansvarar arbets- och näringsministeriet för den näringspolitiska och konkurrenskraftsrelaterade bedömningen av exportprojekt och för beslutsfattandet i samband med bedömningen. Det föreslås att fullmaktsförfarandet i fråga om högriskländer slopas.

Enligt förslaget förenhetligas kraven för beviljande av exportgaranti på grundval av specialrisktagning genom att indelningen av grunderna för specialrisktagning i länder med hög politisk risk och i höginkomstländer frångås. Därutöver förtydligar förslaget styrningen av specialrisktagning genom ett normgivningsbemyndigande om specialrisktagning för ministeriet. Det föreslås att det i lagens 10 § 1 mom. avsedda maximala borgensansvaret för specialrisktagning höjs till 10 miljarder euro.

Lag om ändring av lagen om statliga exportgarantier

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om statliga exportgarantier (422/2001) 6 § och 10 § 1 mom.,
av dem 6 § sådan den lyder i lagarna 990/2005 och 793/2012 och 10 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1592/2019,
som följer:

6 § Specialrisktagning

Statens specialfinansieringsbolag kan bevilja exportgaranti som specialrisktagning då den risk som sammanhänger med exporten, investeringar i utlandet eller finansieringen av exporten eller investeringarna är så stor att exportgaranti inte kan beviljas utifrån normal riskprövning. För att bevilja exportgaranti som specialrisktagning krävs det ett beslut av arbets- och näringsministeriet om att det finns viktiga näringspolitiska eller konkurrenskraftsrelaterade grunder.

Arbets- och näringsministeriet styr bolagets specialrisktagning genom föreskrifter.

10 § Ansvarsgränser

Det sammanlagda ansvaret för exportgarantier och skyddsarrangemang får uppgå till högst 38 miljarder euro. Borgensansvaret för de exportgarantier som avses i 6 § får dock uppgå till högst 10 miljarder euro och garantiansvaret för de investeringsgarantier som avses i 5 § 2 mom. till högst 200 miljoner euro.